

DECIZIE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” împotriva deciziei din 17 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative,

c o n s t a t ă :

La data de 24 septembrie 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat în instanța de judecată, în procedura contenciosului administrativ, cu cerere împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău solicitînd anularea actelor administrative.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat că în perioada anilor 2005-2009, a importat din Korea de Sud și Armenia țigarete, care sunt cunoscute insuficient de cumpărătorii autohtoni și se vînd lent, în cantități mici.

Menționează că, prin Hotărîrea Guvernului nr.243 din 08 aprilie 2010 s-a stabilit termenul- limită (01 aprilie 2011) de comercializare a țigaretelor marcate cu “Timbru de acciz. Marca comercială de Stat” și “Timbru de acciz”, au fost puse în circulație de la 01 iulie 2008 și respectiv de la 01 aprilie 2005.

Sușține că, în luna aprilie 2011 au rămas stocate la depozitul întreprinderii 1312495 pachete de țigări marcate cu timbrele scoase din circulație.

Afirmă că, a avertizat Ministerul Finanțelor asupra faptului ca este imposibil de a comercializa în termenii stabiliți volumul existent de țigări și a solicitat deblocarea situației. Prin răspunsul nr.26/1-06-2/107 din 29 iunie 2011 al Ministerului Finanțelor al RM, societatea a fost informată că va fi examinată oportunitatea inițierii unui act normativ ce va viza modalitatea de înlocuire a timbrelor de acciz de tip vechi în cazul punerii în aplicare a celor de tip nou, însă nu s-a întreprins nimic în acest sens.

Indică că, în perioada 27-28 mai 2013, organul fiscal a efectuat un șir de controale la gheretele ce aparțin SRL „Cebacot”, conform Actelor de control întocmite de către inspectorii fiscali.

Declară că, din Actele de control nr. 1-613242, 1-612884, 1-611320, 1-628204, 1-613056, 1-611496, 1-611468 rezultă că au fost constatate încălcarea prevederilor art. 123 alin.(5-1) Cod fiscal, prevederilor pct. 1 și 2 al Hotărîrii Guvernului nr.243 din 08 aprilie 2010 privind aplicarea „Timbrului de acciz marcă comercială de stat” și „Timbrului de acciz” de tip nou, prin comercializarea articolelor de tutun marcate cu timbre de acciz de tip vechi.

Conform Actului de control nr. 1-627915, pe lângă încălcarea menționată, s-a stabilit și încălcarea obligațiilor prevăzute de art.8 alin. (2) lit.c) Cod fiscal, Regulamentul cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 474 din 24 aprilie 1998, prin neutilizarea mașinii de casă și control existente și stabilirea excedentului de mijloace bănești.

Prin decizia nr.2622/3/11 din 24 iulie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău s-a aplicat SRL “Cebacot” amendă în mărime de 10000 lei și 250000 lei pentru încălcarea legislației fiscale, iar prin deciziile nr. 2644/1/3, nr.2645/1/4, nr.2646/1/6, nr.2653/3/11, nr.2648/2/9, nr.2649/2/9 și nr. 2650/3/10 din 25 iulie 2013, SRL “Cebacot” i-au fost aplicate amenzi în mărime a câte 250000 lei, pentru comiterea a treia oară și mai mult a încălcărilor prevăzute de art.262 Cod fiscal.

Invocă că, la data de 08 august 2013 s-a adresat cu cerere prealabilă către Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău privind anularea deciziilor menționate, ca fiind adoptate contrar prevederilor legale, care a fost respinsă prin decizia nr. 625 din 05 septembrie 2013 a Inspectoratului Fiscal mun. Chișinău.

Relevă că, art.46 al Constituției a RM statuează că dreptul de proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate, statul fiind obligat să garanteze realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății.

Opinează că, prin adoptarea și modificarea pct.2 al Hotărîrii Guvernului RM nr.243 din 08 aprilie 2010, Guvernul RM a încălcat prevederile Constituției a RM și actelor internaționale la care Republica Moldova face parte.

Consideră că, Guvernul RM nu a asigurat garanția dreptului de proprietate, dar a exercitat o imixtiune în acest drept în urma adoptării hotărîrii menționate. Dreptul de a dispune de propriile bunuri constituie un element tradițional fundamental al dreptului de proprietate, iar o măsură privată de proprietate trebuie să mențină un echilibru just între exigențele interesului general al comunității și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale agenților economici, iar pentru a se asigura de aceasta, la emiterea unor astfel de hotărîri, Guvernul ar trebui să aibă în vedere condiții de despăgubire.

La data de 24 septembrie 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău solicitînd anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău nr.627 din 05 septembrie 2013 și nr.2647/2/8 din 25 iulie 2013 și a Actului de control nr. 1-613063 din 27 mai 2013.

În esență, temeiurile pretențiilor sunt identice cu temeiurile de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată, doar că țin de actele administrative emise pentru o altă perioadă de control fiscal.

Prin încheierea din 18 februarie 2014 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din s-au conexasă pricinile civile la cererile de chemare în judecată depuse de SRL "Cebacot" împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative, într-o singură pricină pentru a fi judecate simultan.

La data de 24 septembrie 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău solicitând anularea deciziei nr. 2763/3/11 din 14 august 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și actul de control nr.1-628585 din 24 iulie 2013, invocând aceleași temeiuri de drept și de fapt, actele contestate prin respectiva cerere se referă la încălcări fiscale similare comise în altă perioadă fiscală.

Prin încheierea din 20 martie 2014 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău cererile de chemare în judecată au fost conexasă.

La data de 24 septembrie 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău solicitând anularea deciziei nr.2308/3/12 din 13 iunie 2013, emisă în baza Actului de control nr. 1-613055, prin care a fost constatată încălcarea a prevederilor art.8 alin. (2) lit. f), Cod fiscal, prin neprezentarea la prima cerere a documentelor de proveniența persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul organelor cu atribuții de administrare fiscală, încălcarea obligațiilor prevăzute de art. 123 alin.(5/1) Cod fiscal, prin comercializarea mărfurilor pasibile marcării cu timbre de acciz, pe care sunt aplicate timbre de acciz nevalabile.

Prin actul de sechestru nr.00000006 din 27 mai 2013 au fost sechestrate un șir de mărfuri.

Prin încheierea din 25 martie 2014 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău cererea a fost conexasă cu cererile menționate supra.

La data de 24 septembrie 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău solicitând anularea deciziei nr. 2652/3/11 din 25 iulie 2013, emisă în baza actului de control nr. 1-613063 din 27 mai 2013, conform căruia a fost constatată încălcarea de prevederilor art.8 alin. (2) lit.c) Cod fiscal, prin comiterea încălcării prevăzute de anexa 5 capitolul V (10), lit. B al Hotărîrii Guvernului RM nr. 474 din 24 aprilie 1998, cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar prin stabilirea excedentului de mijloace bănești și încălcarea obligațiilor prevăzute de art. 123 alin. (5/1) Cod fiscal, aprobat prin Legea RM nr. 1163- XIII din 24 aprilie 1997 prin comercializarea mărfurilor pasibile marcării cu timbre de acciz, pe care sunt aplicate timbre de acciz nevalabile.

Indică că, a fost sechestrată marfa în baza actului de sechestru.

Invocă SRL "Cebacot" aceleași temeiuri de drept și de fapt ca și în cererile de chemare în judecată menționate supra, însă se referă la actele administrative emise pentru o altă perioadă de control fiscal.

Prin încheierea din 05 iunie 2014 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost conexasă cu cererile menționate supra.

La data de 24 septembrie 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău solicitând anularea deciziei nr. 2651/3/10 din 25 iulie 2013, emisă în baza Actului de control nr.1-611038 din 27 mai 2013, prin care SRL “Cebacot” i-a fost aplicată sancțiuni pentru încălcări fiscale similare cu cele menționate supra, dar care au fost comise în altă perioadă fiscală. Temeiuri de drept și de fapt sunt aceleași, însă se referă la actele administrative adoptate pentru o altă perioadă de control fiscal.

Prin încheierea din 01 august 2014 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău cererea de chemare în judecată a fost conexată cu cererile menționate supra.

La data de 24 septembrie 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău solicitând anularea deciziei nr. 2273/3/11 din 12 iunie 2013, emisă în baza actului de control nr. 1-627901 din 27 mai 2013, prin care SRL “Cebacot” a fost sancționată pentru încălcări fiscale similare cu cele menționate supra, dar care au fost comise în altă perioadă fiscală.

Prin încheierea din 21 august 2014 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău cererea de chemare în judecată a fost conexată cu cererile menționate supra.

La data de 24 septembrie 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău solicitând anularea deciziei nr.571 din 30 iulie 2013, emisă în baza actului de control nr.1- 613171 din, 27 mai 2013, prin care SRL “Cebacot” a fost sancționată pentru încălcări fiscale similare cu cele menționate supra, dar care au fost comise în altă perioadă fiscală.

Prin încheierea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 21 august 2014 cererea de chemare în judecată a a fost conexată cu cererile menționate supra.

La data de 16 decembrie 2014, SRL “Cebacot” a depus cerere de concretizare a cerințelor, incluzând actele administrative contestate într-o singură cerere.

Prin hotărîrea din 24 februarie 2015 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău s-a admis acțiunea și s-a anulat decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr.569 din 30 iulie 2013, decizia nr. 2308/3/12 din 13 iunie 2013 și actul de control nr.1-613055 din 27 mai 2013; decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr.571 din 30 iulie 2013, decizia nr. 2273/3/11 din 12 iunie 2013 și actul de control nr. 1- 627901 din 27 mai 2013; decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 624 din 05 septembrie 2013, decizia nr. 2652/3/11 din 05 septembrie 2013 și Actul de control nr. 1-613063 din 27 mai 2013; decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, nr.625 din 05 septembrie 2013, deciziile nr.2644/1/3, 2645/1/4, 2646/1/6, 2653/3/11, 2648/2/9, 2649/2/9, 2650/3/10 din 25 iulie 2013, decizia nr. 2622/3/11 din 24 iulie 2013, actele de control nr. 1-613242,1- 612884,1-611320,1-628204,1-613056,1-611496,1-611468 din 27 mai 2013 și actul de control nr. 1- 627915 din 28 mai 2013; decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 627 din 05 septembrie 2013, decizia nr. 2647/2/8 din 25 iulie 2013 și Actul de control nr. 1- 611497 din 27 mai 2013; decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr.628 din 05 septembrie 2013, decizia nr. 2643/p/1 din 25 iulie 2013 și Actul de control nr. 1-613171 din 27 mai 2013; decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 629 din 05 septembrie 2013, decizia nr. 2651/3/10 din 25 iulie 2013 și actul de control nr. 1-611038 din 27 mai 2013; decizia Inspectoratului Fiscal

de Stat mun. Chişinău nr. 669 din 03 octombrie 2013, decizia nr. 2763/3/11 din 14 august 2013 şi actul de control nr. 1-628585 din 24 iulie 2013.

Prin decizia din 17 noiembrie 2015 a Curţii de Apel Chişinău s-a admis apelul depus de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chişinău şi s-a casat hotărîrea din 24 februarie 2015 a judecătoriei Rîşcani, mun. Chişinău şi s-a pronunţat o nouă hotărîre de respingere integrală a acţiunii.

La data de 11 ianuarie 2016, SRL „Cebacot” a declarat recurs împotriva deciziei din 17 noiembrie 2015 a Curţii de Apel Chişinău, solicitînd casarea acesteia, cu menţinerea hotărîrii primei instanţe.

În susţinerea recursului s-a invocat că instanţa de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a apreciat probele arbitrar, erori ce au dus la încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale.

Menţionează că, în cadrul examinării prezentei acţiuni, a solicitat Sesizarea Curţii Constituţionale a Republicii Moldova privind exercitarea controlului constituţionalităţii punctului 2 din Hotărîrea Guvernului nr. 243 din 08 aprilie 2010.

Prin Hotărîrea nr. 17 din 29 mai 2014 a Curţii Constituţionale RM, s-a declarat neconstituţional punctul 2 din Hotărîrea Guvernului nr. 243 din 08.04.2010 privind aplicarea „Timbrului de acciz”, „Marcă Comercială de stat” şi „Timbrului de acciz” de tip nou şi art. 123 alin. (7) Cod fiscal, nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997.

În consecinţă, a solicitat anularea actelor administrative ale IFS Chişinău în partea aplicării amenzilor pentru comercializarea ţigaretelor marcate cu timbru de acciz vechi avînd ca temei Hotărîrea Curţii Constituţionale din 29.05.2014.

Consideră eronată concluzia instanţei de apel referitor la faptul că Hotărîrile Curţii Constituţionale produc efecte numai pentru viitor, deoarece legiuitorul acordă dreptul părţii în proces invocarea unei excepţii de neconstituţionalitate, iar autorul excepţiei de neconstituţionalitate trebuie să fie primul beneficiar al hotărîrii prin care se constată neconstituţionalitatea unei norme legale. Neconstituţionalitatea nu are numai o funcţie de prevenţie, întrucît ea vizează în primul rînd situaţia concretă a cetăţeanului lezat în drepturile sale prin norma criticată.

Invocă că, în jurisprudenţa sa, Curtea Constituţională a Republicii Moldova a reţinut că prerogativa de a soluţiona cazurile excepţionale de neconstituţionalitate, cu care a fost investită prin art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituţie, presupune stabilirea corelaţiei dintre normele legislative şi textul Constituţiei, ţinînd cont de principiul supremaţiei acesteia şi de relevanţa prevederilor contestate, pentru soluţionarea litigiului principal în instanţele de judecată.

Indică că, art. 7 al Constituţiei Republicii Moldova statuează că Constituţia Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege şi nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituţiei nu are putere juridică.

O hotărîre judecătorească nu poate fi considerată legală atîta timp cît se întemeiază pe un act normativ contrar prevederilor Legii Supreme. Principiul stabilităţii raporturilor juridice nu poate implica promovarea unui drept prin intermediul unor norme neconstituţionale.

Opinează că odată ce la momentul pronunţării hotărîrii de către Curtea Constituţională, raportul juridic contestat nu a fost epuizat prin pronunţarea unei hotărîri judecătoreşti definitive şi irevocabile, iar hotărîrea Curţii Constituţionale urmează a fi aplicată în această cauză. Hotărîrile Curţii Constituţionale implică

obligația constituțională a tuturor autorităților de a aplica întocmai deciziile Curții la situațiile concrete în care normele declarate neconstituționale au incidență.

În opinia sa, instanța de apel urma să țină cont de prevederile Constituției Republicii Moldova și de prevederile Hotărârii nr. 17 din 29.05.2014 a Curții Constituționale.

Consideră că soluția instanței de apel constituie o încălcare gravă a dreptului de acces la o instanță, în sensul art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Relevă că, instanța de apel a emis o decizie contrară normelor de drept și este nemotivată, constatând în mod arbitrar că nu i-au fost prezentate nici un argument și nici probe care ar justifica sau exclude comiterea încălcărilor fiscale indicate mai sus, în condițiile în care la materialele dosarului au fost prezentate atât documentele de proveniență-facturi fiscale cât și copii din Registrul MCC care confirmă operațiunile efectuate de vânzători la momentul efectuării controlului.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 17 noiembrie 2015, iar SRL „Cebacot” a declarat recurs la data de 11 ianuarie 2016, ceea ce denotă că recursul este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 02 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Prin prisma art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” și va casa decizia instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

Rezultând din prevederile legale enunțate supra, precum și din dispozițiile art. 2 și art.3 ale Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actul administrativ cu caracter normativ sau individual; contractul administrativ; nesoluționarea în termenul legal al unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată atât în art. 2 al Legii contenciosului administrativ, cât și în Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Conform acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Conform art. 14 al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel. În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel. Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) nu se extinde asupra actului administrativ cu caracter normativ.

Conform art. 15 al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea prealabilă se examinează de către organul emitent sau ierarhic superior în termen de 30 de zile de la data înregistrării ei, decizia urmînd a fi comunicată de îndată petiționarului dacă legislația nu prevede altfel.

Conform art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Conform art. 8 alin.(1) lit.c), g) Cod fiscal, *contribuabilul are dreptul să-și reprezinte interesele în organele cu atribuții de administrare fiscală personal sau prin intermediul reprezentantului său, să conteste, în modul stabilit de legislație, deciziile, acțiunile sau inacțiunea organelor cu atribuții de administrare fiscală și ale persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora.*

Conform art. 129 alin. (5) Cod fiscal, reprezentant al contribuabilului (al persoanei) este persoană care acționează în baza unei procuri, eliberate în conformitate cu legislația; avocat investit cu împuterniciri conform legislației; părinte, înfietor, tutore sau curator în cazul persoanei fizice lipsite de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrînsă; alte persoane care, conform legislației, pot avea calitatea de reprezentant.

Conform art. 216 alin. (1), (2) Cod civil, controlul fiscal la fața locului are drept scop verificarea respectării legislației fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcționarii fiscali sau de persoane cu funcție de răspundere ale altor organe cu atribuții de administrare fiscală. În cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu ori sediul lui se află la domiciliu, în alte cazuri când nu există condiții adecvate de lucru, controlul fiscal menționat se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, cu respectarea tuturor prevederilor art.145 alin.(2)-(6), inclusiv cu întocmirea obligatorie a unui act de ridicare de la contribuabil a documentelor necesare. **Controlul fiscal la fața locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul.** Necesitatea efectuării verificării prin contrapunere la unele persoane cu care contribuabilul supus controlului are sau a avut raporturi economice și financiare, pentru a se constata autenticitatea acestora, se determină, de sine stătător, de către funcționarul fiscal sau altă persoană cu funcție de răspundere care efectuează controlul.

Conform art. 24 alin.(3) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Conform art. 26 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Prin hotărîrea nr. 243 din 08 aprilie 2010 a Guvernului RM privind aplicarea „Timbrului de acciz. Marcă comercială de stat” și „Timbrului de acciz” de tip nou, s-a aplicat, începînd cu 1 aprilie 2010, „Timbru de acciz. Marcă comercială de stat” și „Timbru de acciz” de tip nou, care vor fi confecționate la comanda Întreprinderii de Stat „Fiscservinform”, vor avea un grad sporit de protecție și vor fi distribuite în conformitate cu legislația în vigoare.

Conform pct. 2 al aceleași hotărîri de Guvern, cu modificarea ulterioară, comercializarea mărfurilor indigene și de import care au fost marcate cu “Timbru de acciz. Marcă comercială de stat” și “Timbru de acciz” puse în circulație de la 1 iulie 2008 și, respectiv, de la 1 aprilie 2005 se va efectua până la 1 aprilie 2011.

Din materialele pricinii rezultă că în perioada anilor 2005- 2006, SRL „Cebacot” a importat din Korea de Sud și Armenia țigarete, care sunt cunoscute insuficient de cumpărătorii autohtoni și în consecință vînzarea acestora este mică și lentă, fapt ce nu este constatat de către părți.

Tot aici, este de menționat că în luna aprilie 2011 la depozitul SRL „Cebacot”, în stoc au rămas 1312495 pachete de țigări marcate cu timbrele scoase din circulație.

În acest sens, SRL „Cebacot” a informat Ministerul Finanțelor al RM despre imposibilitatea comercializării în termenul stabilit volumul existent de țigări. Totodată, a solicitat deblocarea situației respective.

La data de 10 iunie 2011, SRL “Cebacot” a depus o reclamație, în scris, în adresa Guvernului RM, Ministerului Finanțelor al RM, prin care a menționat că interdicția de a comercializa produsele de tutungerie importate legal, prin punerea în circulație a noului timbru de acciz, cauzează societății un prejudiciu în valoare minima de 6349377 lei, ce constituie doar cheltuielile pentru marfă, transport și taxe. Ca rezultat, a solicitat recuperarea prejudiciului sau să se permită comercializarea produselor pînă la epuizarea stocului (Vol.I, f.d.54).

Conform răspunsului nr. 26/1-06-2/671/107 din 29 iunie 2011 al Ministerului Finanțelor al RM, SRL „Cebacot” a fost informată că Ministerul Finanțelor al RM examinează oportunitatea inițierii unui act normativ ce va viza modalitatea de înlocuire a timbrilor de acciz de tip vechi în cazul punerii în aplicare a celor de tip nou (Vol.I, f.d.55).

Colegiul reține că la data de 27 mai 2013, inspectorii fiscali, în rezultatul controlului efectuat la gheretele ce aparțin SRL „Cebacot”, au întocmit mai multe acte de control.

Astfel, conform Actului nr. 1-613055 s-a constatat încălcarea de către SRL “Cebacot” a prevederilor art.8 alin.(2) lit.f) Cod fiscal, prin neprezentarea la prima cerere a documentelor de proveniență la cererea persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul organelor cu atribuții de administrare fiscală și încălcarea obligațiilor prevăzute de art. 123 alin.(5¹) Cod fiscal, prin comercializarea mărfurilor pasibile marcării cu timbre de acciz, pe care sunt aplicate timbre de acciz nevalabile (Vol.I, f.d.172).

Prin Actul de sechestru nr. 00000006 din 27 mai 2013 au fost sechestrate bunuri - cincizeci și trei de pachete sigilate, conform listei anexă (Vol.I, f.d.173-174).

La data de 04 iunie 2013, SRL „Cebacot” prin obiecțiile înregistrate cu nr. 3077, și-au exprimat dezacordul cu actul întocmit. În rezultatul examinării obiecțiilor formulate, prin decizia nr. 2308/3/12 din 13 iunie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, SRL”Cebacot” i s-a aplicat, conform art. 262 Cod fiscal, o amendă în mărime de 50000 lei și conform art. 253 alin.(1) Cod fiscal, o amendă în mărime de 10000 lei pentru încălcarea legislației fiscale (Vol. I, f.d.175-176), care a fost achitată în mărime de 50%, conform ordinului de plată nr.1010 din 24 iunie 2013 (Vol.I, f.d.179).

La data de 28 iunie 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat cu cerere prealabilă către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, solicitînd anularea deciziei în cauză.

Prin decizia nr. 569 din 30 iulie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău s-a admis contestația parțial și s-a modificat decizia nr. 2308/3/12 din 13 iunie 2013, în capitolul I, liniuța 1 din partea decisivă a fost substituită cifra „50000” cu „100000” și completată cu textul “pentru comiterea repetată a încălcării”, în rest contestația depusă de SRL „Cebacot” a fost respinsă (Vol.I, f.d.180-181).

Conform Actului nr. 1-627901 s-a constatat încălcarea obligațiilor prevăzute de art. 123 alin.(5¹) Cod fiscal, prin comercializarea mărfurilor pasibile marcării cu timbre de acciz pe care sunt aplicate timbre de acciz nevalabile (Vol.II, f.d.123).

Prin Actul de sechestru nr. 000000012 din 27 mai 2013 au fost sechestrate bunuri - treizeci și cinci pachete, conform listei anexă (Vol.II, f.d.124-125).

Prin decizia nr. 2273/3/11 din 12 iunie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, SRL "Cebacot" i s-a aplicat, conform art. 262 Cod fiscal, o amendă în mărime de 50000 lei (Vol. II, f.d.126), care a fost achitată în mărime de 50%, conform ordinului de plată nr.928 din 14 iunie 2013 (Vol.II, f.d.130).

La data de 28 iunie 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat cu cerere prealabilă către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, solicitînd anularea deciziei în cauză.

Prin decizia nr. 571 din 30 iulie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău s-a respins contestația depusă împotriva deciziei nr. 2273/3/11 din 12 iunie 2013 (Vol.II, f.d.127-129).

Conform Actului nr. 1-613063 s-a constatat încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal, prin comiterea încălcării prevăzute de anexa 5 cap V (10), lit.B al Hotărîrii Guvernului RM nr. 474 din 24 aprilie 1998, cu privire la aplicarea mașinelor MCC cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar prin stabilirea excedentului de mijloace bănești, încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 123 alin.(5¹) Cod fiscal, prin comercializarea mărfurilor pasibile marcării cu timbre de acciz pe care sunt aplicate timbre de acciz nevalabile (Vol.II, f.d.7).

Prin Actul de sechestru nr. 000000008 din 27 mai 2013 au fost sechestrate bunuri -10 pachete de țigări sigilate, conform listei anexă (Vol.II, f.d.8-9).

Prin decizia nr. 2652/3/11 din 25 iulie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, SRL "Cebacot" i s-a aplicat, conform art. 254 alin.(2) Cod fiscal, o amendă în mărime de 10000 lei, conform art. 262 Cod fiscal, o amendă în mărime de 250000 lei (Vol. II, f.d.11).

La data de 07 august 2013, SRL „Cebacot” s-a adresat cu cerere prealabilă către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, solicitînd anularea deciziei în cauză.

Prin decizia nr. 624 din 05 septembrie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău s-a respins contestația depusă împotriva deciziei nr. 2652/3/11 din 25 iulie 2013 (Vol.II, f.d.14-15).

Conform actelor nr. 1-613242, 1-612884, 1-611320, 1-613056, 1-611496, 1-611468 din 27 mai 2013 și nr.1-628204 din 28 mai 2013, s-a stabilit încălcarea prevederilor art. 123 alin. (5¹) al Codului Fiscal, prevederilor pct. 1 și 2 al Hotărîrii Guvernului nr. 243 din 08 aprilie 2010 privind aplicarea „Timbrului de acciz marcă comercială de stat” și „Timbrului de acciz” de tip nou, prin comercializarea articolelor de tutun marcate cu timbre de acciz de tip vechi...” (Vol.I, f.d.8, 12, 16, 20, 30,34).

Tot aici, este de remarcat că din actul nr. 1-627915, rezultă că pe lângă încălcarea menționată supra, a fost stabilită și încălcarea obligațiilor prevăzute de art.8 alin. (2) lit.c) Cod fiscal, prevederile Regulamentului cu privire la aplicarea mașinelor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 474 din 24 aprilie 1998, prin

neutilizarea mașinii de casă și control existente și stabilirea excedentului de mijloace bănești (Vol.I, f.d.38).

Prin decizia nr. 2622/3/11 din 24 iulie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, SRL "Cebacot" i s-a aplicat, conform art. 254 alin.(2) Cod fiscal, o amendă în mărime de 10000 lei și conform art. 262 Cod fiscal, o amendă în mărime de 250000 lei (Vol.I, f.d.47).

Prin deciziile nr. 2644/1/3, 2645/1/4, 2646/1/6, 2653/3/11, 2648/2/9, 2649/2/9, 2650/3/10 din 25 iulie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, SRL "Cebacot" i s-a aplicat, conform art. 262 Cod fiscal, amenzi a câte 250000 lei, pentru comiterea a treia oară a încălcărilor specificate în art. 262 Cod fiscal (Vol.I, f.d.40-46).

Prin decizia nr. 625 din 05 septembrie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, ca rezultat al examinării contestației depuse de SRL "Cebacot", s-a respins contestația acesteia și s-au menținut decizia nr. 2622/3/11 din 24 iulie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și deciziile nr. 2644/1/3, 2645/1/4, 2646/1/6, 2653/3/11, 2648/2/9, 2649/2/9, 2650/3/10 din 25 iulie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău (Vol.I, f.d.50-51).

Conform actului nr. 1-611497 din 27 mai 2013 s-a constatat încălcarea de către SRL "Cebacot" a obligațiilor prevăzute de art.8 alin.(2) lit.c) Cod fiscal, prin comiterea încălcării prevăzute de anexa 5 cap. V(10), lit. B a Hotărîrii Guvernului RM nr. 474 din 24 aprilie 1998 cu privire la aplicarea mașinilor de casa și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar prin emiterea bonului de casă de o valoare ce nu corespunde sumei achitate și încălcarea obligațiilor prevăzute de art. 123 alin. (5¹) Cod fiscal, prin comercializarea mărfurilor pasibile marcării cu timbre de acciz, pe care sunt aplicate timbre de acciz nevalabile (Vol.I, f.d.127). La data de 04 iunie 2013, SRL "Cebacot" a formulat obiecții.

Prin Actul de sechestră nr. 000000034 din 27 mai 2013 au fost sechestrate bunuri -69 pachete de țigări, conform listei anexă (Vol.I, f.d.128-129).

Prin decizia nr. 2647/2/8 din 25 iulie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, SRL "Cebacot" i s-a aplicat, conform art. 254 alin.(2) Cod fiscal, o amendă în mărime de 10000 lei și conform art. 262 Cod fiscal, o amendă în mărime de 250000 lei (Vol.I, f.d.132).

Prin decizia nr. 627 din 05 septembrie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, ca rezultat al examinării contestației depuse de către SRL "Cebacot", s-a respins contestația și s-a menținut decizia contestată (Vol.I, f.d.133-136).

Conform actului nr. 1-613171 din 27 mai 2013 s-a constatat încălcarea de către SRL "Cebacot" a obligațiilor prevăzute de art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal, prin comiterea încălcării prevăzute de anexa 5 cap. V (10), lit. e) a Hotărîrii Guvernului RM nr. 474 din 24 aprilie 1998 cu privire la aplicarea mașinilor de casa și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar, care se exprimă prin existența unei sume de mijloace bănești și încălcarea obligațiilor prevăzute de art. 123 alin. (5¹) Cod fiscal, prin comercializarea mărfurilor pasibile marcăm cu timbre de acciz, pe care sunt aplicate timbre de acciz nevalabile (Vol.III, f.d.8). La data de 04 iunie 2013, SRL „Cebacot” a înaintat obiecții.

Prin Actul de sechestră nr. 000000037 din 27 mai 2013 au fost sechestrate bunuri -69 pachete de țigări, conform listei anexă (Vol.III, f.d.10-11).

Prin decizia nr. 2643/p/1 din 25 iulie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, SRL „Cebacot” i s-a aplicat amendă, conform art. 254 alin.(2) Cod fiscal, o amendă în mărime de 10000 lei și conform art. 262 Cod fiscal, o amendă în mărime de 250000 lei (Vol.III, f.d.13).

Prin decizia nr. 628 din 05 septembrie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, ca rezultat al examinării contestației depuse de către SRL “Cebacot”, s-a respins contestația și s-a menținut decizia contestată (Vol.III, f.d.16-17).

Conform actului nr. 1-611038 din 27 mai 2013 s-a constatat încălcarea de către SRL “Cebacot” a obligațiilor prevăzute de art. 8 alin. (2) lit. f) Cod fiscal, prin ne prezentarea documentelor de proveniența la prima cerere presoanelor cu funcție de răspundere și încălcarea obligațiilor prevăzute de art. 123 alin. (5¹) Cod fiscal, prin comercializarea mărfurilor pasibile marcării cu timbre de acciz, pe care sunt aplicate timbre de acciz nevalabile (Vol.II, f.d.73). La data de 04 iunie 2013, SRL „Cebacot” a înaintat obiecții la Actul de control.

Prin decizia 2651/3/10 din 25 iulie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, SRL „Cebacot” i s-a aplicat amendă, conform art. 254 alin.(2) Cod fiscal, o amendă în mărime de 10000 lei și conform art. 262 Cod fiscal, o amendă în mărime de 250000 lei (Vol.II, f.d.75).

Prin decizia nr. 629 din 05 septembrie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, ca rezultat al examinării contestației depuse de către SRL “Cebacot”, s-a respins contestația și s-a menținut decizia contestată (Vol.II, f.d.81-82).

Conform actului nr. 1-628585 din 24 iulie 2013, s-a constatat încălcarea de către SRL “Cebacot” a prevederilor art. 123 alin. (5¹) Cod fiscal, prin comercializarea articolelor de tutun marcate cu timbre de acciz nevalabile (Vol.I, f.d.84).

Prin decizia nr. 2763/3/11 din 14 august 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, SRL “Cebacot” i s-a aplicat conform art. 262 Cod fiscal, o amendă în mărime de 250000 lei (Vol.I, f.d.85).

Prin decizia nr. 669 din 03 octombrie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, ca rezultat al examinării contestației depuse de către SRL “Cebacot”, s-a respins contestația și s-a menținut decizia contestată. (Vol.I. f.d.88-89).

În consecință, rezultând din art.art.129 alin.(5), 216 alin. (2), (8) Cod fiscal în coroborare cu probele administrate în pricina data, prima instanță a stabilit că la data prezentării inspectorilor fiscali la gheretele SRL “Cebacot”, nu a fost prezentată o careva decizie care le-ar permite efectuarea controlului, contrar prevederilor art. 216 alin. (2) Cod fiscal.

De asemenea, Colegiu remarcă că și la materialele cauzei lipsește decizia de inițiere a controlului fiscal.

Conform art.24 alin.(3) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, pîrîtul nu a probat existența deciziei privind inițiererea controlului fiscal.

Respectiv, toate actele întocmite în cadrul controalelor efectuate sînt ilegale ca fiind emise cu încălcarea procedurii stabilite.

Totodată, instanța de fond a constatat că inspectorii au efectuat controlul la gheretele societății doar în prezența vînzătorului care are atribuții limitate, or, conform fișei de post, aceasta se supune atît managerului, cît și directorului

companiei, persoane care puteau da careva explicații, contrar prevederilor art. 216 alin. (8) Cod fiscal.

Prin urmare, prima instanța a concluzionat asupra ilegalității actelor contestate, dispunând anularea acestora.

Colegiul apreciază ca fiind justă constatarea primei instanțe privind lipsa conducerii societății sau reprezentantului acesteia la efectuarea controlului fiscal, conform prevederilor art. 216 alin. (8) Cod fiscal reiterate supra, or, careva probe care să ateste contrariul în acest sens nu au fost prezentate.

La caz, Colegiul notează și prevederile art. 244 alin. (3), (5) Cod fiscal, împuternicirile reprezentantului altul decât cel legal trebuie să fie confirmate printr-o procură, eliberată în conformitate cu prezentul articol, sau printr-un document ce atestă funcția ori împuternicirile pe care le deține – în cazul conducătorului persoanei juridice. Procura din partea unei persoane juridice se eliberează de conducătorul ei (locțiitorul acestuia).

Astfel, Colegiul consideră eronată concluzia instanței de apel precum că controalele fiscale au fost efectuate în prezența vânzătorilor sau casierilor gheretelor, angajați oficiali a SRL “Cebacot”, în condițiile când art. 216 alin.(8) Cod fiscal în coroborare cu art. 244 alin. (3), (5) Cod fiscal care statuează expres persoanele admise la efectuarea controalelor fiscale din partea agenților economici.

Colegiul apreciază ca fiind relevantă constatarea primei instanțe precum că SRL “Cebacot” nu s-a eschivat de la prezentarea facturilor fiscale la efectuarea controlului fiscal, în cazul actelor și deciziilor, după cum urmează: actul nr. 1-613055 din 27 mai 2013, decizia nr. 2308/3/12 din 13 iunie 2013, decizia nr. 569 din 30 iulie 2013 și actul nr. 1-611038 din 27 mai 2013, decizia nr. 2651/3/10 din 25 iulie 2013 și decizia nr. 629 din 05 septembrie 2013, anexându-le la obiecții prezentate la actele de control.

Cu referire la controlul fiscal efectuat, soldat cu întocmirea actului nr. 1-627901 din 27 mai 2013 și emiterea deciziilor nr. 2273/3/11 din 12 iunie 2013 și nr. 571 din 30 iulie 2013, Colegiul reține ca fiind justă concluzia primei instanțe precum că excedentul de mijloace bănești s-a confirmat prin omisiunea vânzătoarei de a elibera bonul de casă pentru pachetul de țigări procurat de ea însăși, ceea ce a fost înlăturat la finele zilei, la efectuarea Raportului-Z, eliberând bon de casă, fapt confirmat și de recurent. Însă, pîrîtul a eludat această circumstanță la emiterea deciziei contestate, în condițiile când avea obligația de a examina cazul sub toate aspectele.

Colegiul remarcă ca fiind corectă concluzia primei instanțe a avut loc o eroare la eliberarea cecului în cazul stabilirii încălcărilor de inspectorii fiscali și care au dus la întocmirea actului nr. 1-611497 din 27 mai 2013 și adoptarea deciziilor nr. 2647/2/8 din 25 iulie 2013 și nr. 627 din 05 septembrie 2013 în privința SRL “Cebacot” privind eliberarea bonului de plată cu o valoare ce nu corespunde sumei achitate real sunt justificate, în condițiile când s-a constatat faptul că înainte de efectuarea cumpărăturii de către inspectorul fiscal, vânzătoarea a vîndut un pachet de țigări în sumă de 22 lei, pentru ce a eliberat bon fiscal, cu utilizarea MCC. Doar că s-a eliberat un bon cu suma precedentă a cumpărăturii, dublîndu-se bonul de casă, fiind confirmat prin banda de control că cumpărătura precedentă a fost luată în calcul prin eliberarea bonului de casă curent.

Colegiul precizează că inspectorii fiscali nu au ținut cont că excedentul de bani în casa gheretei ce aparține SRL “Cebacot”, a fost format în rezultatul necesității de către vânzătoarea gheretei a bancnotelor cu valoare nominală mai mică pentru achitare cu cumpărătorii, doar că a omis de a-și ridica banii schimbați în sumă de 400 lei. În consecință, a fost întocmit actul nr. 1-613171 din 27 mai 2013 și emise deciziile 2643/p/1 din 25 iulie 2013 și nr. 628 din 05 septembrie 2013 în privința SRL “Cebacot”.

Astfel, Colegiul consideră eronată concluzia instanței de apel precum că reclamantul nu a prezentat probe și argumente ce ar justifica sau ar exclude comiterea încălcărilor fiscale, în condițiile când art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, stabilește expres că sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului.

La caz, Colegiul notează că la baza actelor contestate a stat pct. 2 al Hotărârii Guvernului nr. 243 din 08 aprilie 2010, care a fost declarat neconstituțional în baza Hotărârii Curții Constituționale nr. 17 din 29 mai 2014 (Vol.II, f.d.216-222), prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a pct. 2 al Hotărârii Guvernului RM nr.243 din 8 aprilie 2010, care vizează termenul de comercializare a mărfurilor indigene și de import care au fost marcate cu „Timbru de acciz. Marcă comercială de stat” și „Timbru de acciz” puse în circulație de la 1 iulie 2008 și, respectiv, de la 1 aprilie 2005; s-a declarat neconstituțional pct. 2 al Hotărârii Guvernului nr.243 din 8 aprilie 2010 privind aplicarea „Timbrului de acciz. Marcă comercială de stat” și „Timbrului de acciz” de tip nou; s-a declarat neconstituțională art. 123 alin.(7) Cod fiscal, nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997.

Prin urmare, Colegiul apreciază ca fiind relevantă speței constatarea primei instanțe precum că prin Hotărârea Curții Constituționale se confirmă suplimentar ilegalitatea acțiunilor Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău.

În consecință, Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia primei instanțe privind ilegalitatea actelor adoptate, inclusiv și a celor preparatorii, cu anularea actelor contestate.

Astfel, Colegiul constată că instanța de fond a examinat pricina sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristicile raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic.

Mai mult de atât, în conformitate cu art. 373 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Colegiul decelează că, prin apelul declarat împotriva hotărârii din 24 februarie 2015 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, Inspectoratul Fiscal de Stat, mun. Chișinău, a solicitat anularea hotărârii contestate, doar în partea anulării deciziilor nr.2647/2/8 din 25 iulie 2013, nr. 2651/3/10 din 25 iulie 2013, nr. 2643/p/1 din 25 iulie 2013, nr. 2652/3/11 din 25 iulie 2013, nr. 2308/3/12 din 13 iunie 2013, nr.

2622/3/11 din 24 iulie 2013, ce ține de aplicarea amenzilor în mărime de 20000 lei, conform art. 253 alin.(1) Cod fiscal și în mărime totală de 40000 lei, conform art. 254 alin.(2) Cod fiscal (Vol.II, f.d.97-102).

Însă, prin decizia din 17 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău și s-a casat hotărârea din 24 februarie 2015 a judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău și s-a pronunțat o nouă hotărâre de respingere integrală a acțiunii (Vol.III, f.d.113-124).

În contextul celor enunțate supra, Colegiul relevă că instanța de apel a depășit limitele apelului depus, în condițiile când hotărârea primei instanțe, a fost contestată în parte.

De asemenea, Colegiul reține că în cadrul judecării pricinii, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

În circumstanțele de fapt și de drept menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, apreciind greșit circumstanțele de fapt, iar hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu verificarea și aprecierea probelor administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei recurate și menținerea în vigoare a hotărîrii primei instanțe.

În baza celor expuse, în conformitate art. 445 alin. (1) lit. f), art.445 alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot”.

Se casează decizia din 17 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative, cu menținerea în această parte a hotărîrii din 24 februarie 2015 a judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

